

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

18 sierpnia

№ 71.

Rok 1924.

- Treść:** 686. Ustawa z dnia 18 lipca 1924 r. w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi 1026
687. Ustawa z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego 1026
688. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 lipca 1924 r. o wywłaszczeniu gruntów na rzecz Skarbu Państwa dla budowy stacji kolejowej Jędrzejów 1028
689. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1924 r. o taksie dla komorników sądowych 1029
690. Oświadczenie rządowe z dnia 2 lipca 1924 roku w sprawie złożenia przez Rząd Republiki Czeskosłowackiej dokumentu ratyfikacyjnego Konwencji Rzymskiej z dnia 6 kwietnia 1922 r., podpisanej przez Austrię, Włochy, Polskę, Rumunję, Królestwo Serbów, Kroatów i Słoweńców, Czechosłowację i Węgry, a dotyczącej spraw archiwalnych 1031
691. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 lipca 1924 r. o przyznaniu IV Międzynarodowemu Targom Wschodnim i Pierwszej Wystawie Polskiego Komitetu Wystaw Rolniczych, mającym się odbyć we Lwowie w czasie od 5 do 15 września 1924 roku, ulg w przedmiocie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych 1031
692. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 lipca 1924 r. o przyznaniu Wystawie Polskiej w Konstantynopolu, mającej się odbyć w czasie od 12 września do 3 października 1924 r., ulg w przedmiocie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych 1031
693. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 lipca 1924 r. w celu wykonania ustawy z dnia 9 lipca 1924 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej: a) ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego i b) ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o opłacie stemplowej od sprzedaży przedmiotów zbytku na górnośląską część województwa śląskiego 1032
694. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 lipca 1924 r. w celu wykonania art. 1 ustawy z dnia 9 lipca 1924 r., w sprawie rozciągnięcia na górnośląską część województwa śląskiego mocy obowiązującej ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o opłacie stemplowej od sprzedaży przedmiotów zbytku 1035
695. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 sierpnia 1924 r. w sprawie uzupełnienia § 12 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 roku o postępowaniu celnem. 1035
696. Obwieszczenie w sprawie sprostowania rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 2 lipca 1924 r. o wysokości opłat za dozór nad kotłami parowymi, należącymi do właścicieli prywatnych, zlecony przez władze państwowe Stowarzyszeniu dozoru kotłów w Warszawie 1036

686.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 18 lipca 1924 r.

w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi.

Art. 1. W wypadkach, gdy załatwienie zatargu zbiorowego pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi w trybie, ustalonym przez ustawę z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. P. P. P. № 65, poz. 394), przez rozdział drugi rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 15 czerwca 1919 r. o urządzeniu Inspektoratu Pracy w Rolnictwie i o załatwianiu zatargów pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Tygodnik Urzędowy № 31, poz. 98) oraz przez inne przepisy prawne, dotyczące załatwiania zatargów zbiorowych między pracodawcami a pracownikami rolnymi, okaże się niemożliwe, lub jeżeli strony same nie poddały się dobrowolnie przez siebie powołanemu arbitrażowi, Minister Pracy i Opieki Społecznej ma prawo powołać Nadzwyczajną Komisję Rozjemczą.

Art. 2. Przewodniczącego Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej mianuje Minister Pracy i Opieki Społecznej. Prócz przewodniczącego w skład Komisji wchodzić będą przedstawiciele: po jednym z Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministerstwa Sprawiedliwości, oraz w równej liczbie, określonej przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, przynajmniej po trzech ze strony pracodawców i pracowników rolnych z terenu, dla którego ma być wydane orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej.

Do wyznaczenia przedstawicieli upoważnione są organizacje pracodawców oraz związki zawodowe pracowników rolnych, zarejestrowane zgodnie z przepisami prawa i działające na danym terenie. W razie uchylenia się stron od delegowania reprezentantów lub uchylenia się powyższej reprezentacji od udziału w obradach Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, lub też nieistnienia wymienionych związków, względnie organizacji, na terenie, dla którego ma być wydane orzeczenie, Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza będzie prawomocnie obradowała i decydowała w składzie trzech przedstawicieli rządowych.

Art. 3. Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza określi warunki, na jakich nastąpić może zawarcie umów w przedmiocie pracy na roli. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki mniej korzystne dla pracownika rolnego, niż ustalone w postanowieniu Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, z mocy prawa ulegają zastąpieniu przez to postanowienie.

Postanowienia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej nie mogą mieć mocy obowiązującej dłużej, niż w przeciągu jednego roku.

Jeżeli po wydaniu postanowienia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej zawarta zostanie między pra-

codawcami a pracownikami rolnymi polubowna umowa zbiorowa, postanowienia tej ostatniej wchodzi z mocy ustawy na miejsce odnośnych postanowień Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej.

Art. 4. Zatargi, wynikłe między stronami na tle niestosowania się do postanowień Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, inspektor pracy, na żądanie jednej ze stron, przekazuje do rozpatrzenia Komisji Rozjemczej, przewidzianej ustawą z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 65, poz. 394), względnie rozporządzeniem Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 15 czerwca 1919 r. (Tygodnik Urzędowy № 31, poz. 98); w razie uchylenia się którejkolwiek ze stron od wyznaczenia swych przedstawicieli do Komisji Rozjemczej, przedstawiciele tych mianuje Minister Pracy i Opieki Społecznej. W razie nieprzybycia na posiedzenie Komisji Rozjemczej członka, mianowanego przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej ze strony pracodawców, przewodniczący Komisji Rozjemczej ma prawo nałożyć na takiego członka Komisji karę grzywny w wysokości 300 złotych, zaś w razie nieprzybycia członka, mianowanego przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej ze strony pracowników rolnych, — grzywnę w wysokości 5 złotych. Sumy te będą ściągane na rzecz Skarbu w drodze art. 6 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 65, poz. 394). Zgoda drugiej strony na poddanie zatargu rozważeniu przez Komisję Rozjemczą nie jest wymagana. Niestawiennictwo którejkolwiek ze stron nie wstrzymuje biegu sprawy.

W razie potrzeby przymusowego wykonania orzeczeń Komisji Rozjemczej mają zastosowanie odnośne przepisy ustawy, względnie rozporządzenia, wymienione w ustępie pierwszym artykułu niniejszego.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 6. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia na terenie Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

687.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 31 lipca 1924 r.

o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego.

Art. 1. Dla kontynuowania naprawy Skarbu Państwa oraz dla poprawy gospodarstwa społecznego postanawia się co następuje: